การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE STUDY OF FACTORS AFFECTING THE STOCK PRICE OF LIFE INSURANCE AND NON-LIFE INSURANCE SECTOR ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นางสาวธัญสุดา สนิทใจรักษ์
สาขาการเงินและการธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Thunsuda Sanitjairak
Department of Finance and Banking, Master of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand.
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในศึกษา คือ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index), อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV), อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA), อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) และอัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต โดยทำการศึกษาในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2558-2562 และใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

จากผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต โดยมีทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ขณะที่ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index), อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E), อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA), อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) และอัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) ไม่มีความสัมพันธ์ราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต

คำสำคัญ : ราคาหุ้น, หมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ABSTRACT

The objective of this thesis is studying the relationship of factor affecting in life insurance and non-life insurance sector. The studied factors relating in stock price of life insurance and non-life insurance business are including SET index, Interest Rate, Price to Earnings Ratio: P/E, Price to Book Value Ratio: P/BV, Return on Asset Ratio: ROA, Return on Equity Ratio: ROE, and Dividend Yield. The study schedule will be held in 2015 – 2019 by using Multiple Regression Analysis.

According to the study, the Price to Book Value Ratio: P/BV is relating to life insurance and non-life insurance business stock in the same way at the 0.05 statistically significant confidence level while the other factors such as SET Index, Interest Rate, Price to Earnings Ratio: P/E, Return on Asset Ratio: ROA, Return on Equity Ratio: ROE, and Divided yield have no relationship in life insurance and non-life insurance business stock.

Keywords: Price of Stock; Life Insurance and Non-Life Insurance Sector; The Stock Exchange of Thailand

บทนำ

การวางแผนทางการเงินเป็นแนวคิดในการเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการป้องกันความเสี่ยงจากเหตุการณ์ไม่คาดฝัน เช่น อุบัติเหตุ การเจ็บไข้ โดยการวางแผนทางการเงินประกอบไปด้วย การเก็บเงินไว้ใช้ยามเกษียณ การเก็บเงินไว้ใช้ในการท่องเที่ยว การวางแผนสุขภาพ การวางแผนการลงทุน การวางแผนทางภาษีและการวางแผนมรดก ซึ่งในหลายปีที่ผ่านมาอัตราเงินเฟ้อมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ทำให้การออมเงินไว้ในธนาคารเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่วางไว้ได้ การวางแผนการลงทุนจึงกลายเป็นทางเลือกที่จะช่วยเพิ่มพูนความมั่งคั่งและทำให้ไปถึงเป้าหมายทางการเงินได้เร็วขึ้น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการวางแผนการลงทุน สำหรับผู้ที่มีเงินออม เพราะอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สูงกว่าการลงทุนประเภทอื่นๆ ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยประมาณ 8-10% ต่อปี และผู้ออมสามารถหลีกเลี่ยงหรือป้องกันการขาดทุนจากอัตราเงินเฟ้อได้ เพราะการลงทุนในหลักทรัพย์จะช่วยรักษามูลค่าที่แท้จริงของเงินลงทุนและให้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล กำไรจากส่วนต่างราคา และสิทธิการจองซื้อหุ้นใหม่ในราคาต่ำแก่ผู้ลงทุนอีกด้วย

ธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญต่อการระดมทุนระยะยาวของภาครัฐและเอกชน เพื่อนำไปพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง รวมถึงสร้างหลักประกันความมั่นคงให้กับชีวิตและทรัพย์สิน และเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับประชนชนเป็นส่วนมาก จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนโดยรวมทั้งประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมไปถึงรายได้และอำนาจการซื้อของประชาชน ทำให้ภาพรวมความเสี่ยงของธุรกิจในประเทศไทย รวมถึงธุรกิจประกันภัยมีความเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้นด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามจากความตื่นตัวของประชาชนที่สูงขึ้นตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จึงถือเป็นโอกาสสำหรับธุรกิจประกันภัยในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย เพื่อตอบโจทย์ความต้องการในช่วงเวลาที่เหมาะสมอย่างผลิตภัณฑ์ประกันภัยโควิด-19 ที่ได้รับการตอบรับจากประชาชนเป็นจำนวนมาก นับเป็นการสร้างสถิติใหม่ในด้าน

จำนวนลูกค้าที่สนใจและซื้อผลิตภัณฑ์ประกันภัยโควิด-19 ผ่านแอปพลิเคชันและเว็บไซต์ของบริษัทประกันภัยรวมถึงตัวกลางประกันภัย สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของผลิตภัณฑ์ประกันภัยโควิด-19 และเป็นปัจจัยบวกที่สำคัญต่อภาพรวมของธุรกิจประกันภัยทั้งในมิติของเบี้ยประกันภัยรับ รวมถึงมีส่วนช่วยขยายฐานผู้เอาประกันภัยรายย่อยให้เพิ่มสูงขึ้น จากการสร้างความคุ้นเคยต่อการซื้อประกันภัยรายย่อยผ่านช่องทางดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งภาพรวมของธุรกิจประกันในปี 2563 เติบโตอยู่ในช่วงชะลอตัว โดยมีสาเหตุมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (โควิด-19) ในขณะที่อัตราเบี้ยประกันภัยรับรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ GDP (Insurance Penetration Rate) อยู่ที่ร้อยละ 3.82 ทั้งนี้เมื่อเทียบอัตราการเติบโตของจีดีพี (GDP) ของประเทศพบว่า ภาพรวมธุรกิจประกันชีวิตมีอัตราการเติบโตสูงกว่า อัตราการเติบโตของจีดีพี จะเห็นได้ว่าคนไทยเริ่มเห็นความสำคัญของการทำประกันมากขึ้น ประกอบกับมีแนวโน้มที่คนไทยจะหันมาใส่ใจกับการบริหารการเงินส่วนบุคคลมากขึ้น จากการขาดรายได้ในช่วงที่ Lockdown ภาคธุรกิจหยุดชะงัก ส่งผลต่อการใช้ชีวิต รวมทั้งกระแสของสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ที่ทำให้คนไทยตระหนักถึงการวางแผนการเงินก่อนการเกษียนมากขึ้น โดยมีปัจจัยเร่ง คือ อัตราค่ารักษาพยาบาลที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี หากไม่ได้ทำประกันแล้วเจ็บป่วยก็อาจต้องมีภาระด้านการดูแลสุขภาพมากขึ้น ทำให้หุ้นกลุ่มธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตเป็นหลักทรัพย์ที่น่าลงทุน อย่างไรก็ตาม การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงเช่นเดียวกับการลงทุนประเภทอื่นๆ หากธุรกิจที่เลือกลงทุนเผชิญกับสภาวะที่ไม่เอื้ออำนวยหรือผลประกอบการตกต่ำลง ย่อมส่งผลให้เงินปันผลที่จะได้รับลดลงไปด้วย นอกจากนี้ในฐานะผู้ถือหุ้น มูลค่าหุ้นหรือหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ก็สามารถปรับตัวลดลงได้เช่นกัน ดังนั้น การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อราคาหุ้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เนื่องจากราคาหุ้นเป็นต้นทุนในการลงทุนและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ประกอบไปด้วยดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E) อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA) อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) และอัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ได้รับความสนใจอย่างมากจากนักลงทุนรายย่อยและนักลงทุนสถาบัน และเป็นธุรกิจที่ผู้ลงทุนได้สัมผัสหรือใช้บริการเป็นประจำ โดยการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหุ้นกลุ่มนี้เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงสุดภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อัตราดอกเบี้ยและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต โดยทำการเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2558 – 2562 ระยะเวลา 5 ปี จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย และจากหน่วยงานอื่นๆที่เผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะชน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน หมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต จำนวน 17บริษัท

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน หมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตที่สามารถเก็บข้อมูลย้อนหลังได้ ตั้งแต่ พ.ศ.2558 – 2562 จำนวน 15 บริษัท

สมมติฐานการวิจัย

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อัตราดอกเบี้ยและอัตราส่วนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนักลงทุนหรือบุคคลทั่วไปสามารถนำข้อมูลปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไปวิเคราะห์และประกอบการตัดสินใจเลือกลงทุนในหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อัตราดอกเบี้ย อัตราส่วนทางการเงินในการหาความสัมพันธ์กับราคาหุ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ทฤษฎีการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออมในปัจจุบันให้ได้รับผลตอบแทนจากการใช้จ่ายนั้นในอนาคต ซึ่งผู้ลงทุนเชื่อว่าเงินสดหรือผลตอบแทนส่วนเพิ่มที่จะได้รับคืนนั้น จะสามารถชดเชยระยะเวลา, อัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างคุ้มค่า หรืออาจกล่าวได้ว่าการลงทุนเป็นการออมเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น โดยที่จะต้องยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งการลงทุนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) หมายถึง การลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์, อสังหาริมทรัพย์ (real estate investment) การลงทุนในลักษณะนี้อาจจะไม่ได้หวังกำไรในรูปตัวเงิน แต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น นอกจากนี้การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับถือเป็นการลงทุนเพื่อการบริโภคอีกอย่างหนึ่ง

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business Investment) หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ การลงทุนลักษณะนี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุน โดยผู้ลงทุนจะนำเงินออม (Saving) หรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated fund) หรือกู้ยืมเงินจากธนาคาร (Bank credit) มาลงทุน เพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้า ประกอบด้วย เครื่องจักรและสินทรัพย์

ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

3 .การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) หมายถึง การลงทุนในหลักทรัพย์ (Asset) หรือการลงทุนในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร, หุ้นสามัญและตราสารหนี้ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ซึ่งผู้ที่มีเงินอาจไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนจะนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุน โดยให้ผลตอบแทนในรูปของอัตราดอกเบี้ย (Interest), เงินปันผล (Dividend Yield) และส่วนต่างราคา (Capital gain) ซึ่งผลตอบแทนที่ได้รับนั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

การวิเคราะห์บริษัท

การวิเคราะห์ข้อมูลบริษัท เป็นขันตอนของการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้คัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) ซึ่งผู้ลงทุนควรให้ความสำคัญกับข้อมูลทั้ง 2 ประเภท โดยพิจารณาข้อมูลร่วมกันก่อนการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) เป็นการนำข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเลขมาใช้เพื่อประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของบริษัทลักษณะการดำเนินงานของบริษัท

แผนงานที่บริษัทคาดว่าจะดำเนินการในอนาคต การเชื่อมโยงผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่มีต่อธุรกิจ เป็นต้น ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนั้นจะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถคาดการณ์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่มีต่อบริษัทได้ ซึ่งข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยประเมินจากตัวเลขที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัทในช่วงที่ผ่านมา ได้แก่ งบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งงบการเงิน คือ ข้อมูลทางการเงินที่เก็บรวบรวมจากการบันทึกและจัดทำขึ้นเป็นรายงานในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ๆ ซึ่งต้องจัดทำขึ้นอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนหรือรายงานความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของบริษัทในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการลงทุน การจัดหาเงินทุนของกิจการ และผลการดำเนินงานในช่วงนั้น ซึ่งงบการเงินที่ผู้ลงทุนควรจะศึกษา ได้แก่ งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด

การวิเคราะห์งบการเงิน

การวิเคราะห์งบการเงิน เป็นการใช้เครื่องมือต่าง ๆมาประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท โดยพิจารณาจากงบการเงิน ทำให้ทราบถึงฐานะและความมั่นคงของบริษัทนั้น ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน ซึ่งการลงทุนในหุ้นสามัญนั้นผู้ลงทุนคาดหวังว่าจะได้ผลตอบแทนในอนาคต ทั้งในรูปของเงินปันผล (Dividend) และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) ดั้งนั้น การตัดสินใจลงทุนในปัจจุบัน จึงเป็นการมองอนาคตของของบริษัทที่จะลงทุน โดยคาดว่าระดับราคาหุ้นของบริษัทนั้น ๆจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่กระทบต่อการแคลื่อนไหวของราคาหุ้น คือ ผลประกอบการของบริษัท ถ้าบริษัทที่ความสามารถในการทำกำไรสูง โอกาสที่ราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้นก็สุงตามไปด้วย ดังนั้น การวิเคราะห์งบการเงินในอดีตของบริษัทจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้มองแนวโน้มการทำกำไรในอนาคตของบริษัทนั้น ๆว่าจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ทำให้การตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์เป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มัตธิมา กรงเต้นและคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ” โดยปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Price to Book Value : P/BV), อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio), อัตราส่วนของหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio : D/E), อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (Total Assets Turnover), มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset Ratio : ROA) ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Price to Book Value Ratio : P/BV), มูลค่าตลาดตามราคาตลาด (Market Capitalization) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset Ratio: ROA) มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ

สัณฑพงศ์ คล่องวีระชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจหลักของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” โดยมีอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนหรืออัตราส่วนสภาพคล่อง (Current Ratio), อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio), อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin), อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover) และอัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) กับอัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์แยกตามหมวดธุรกิจ ซึ่งหลักที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูงที่สุด 5 หมวดธุรกิจ ได้แก่ กลุ่มธนาคาร กลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กลุ่มพาณิชย์และกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในแต่ละหมวดธุรกิจมากที่สุด ยกเว้นในหมวดธุรกิจพาณิชย์ที่มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลมากที่สุด นอกจากนี้ ยังมีอัตราหมุนเวียนสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจธนาคารและหมวดธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภค

วณิชยา ต๊ะต้องใจ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมกับการเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหลกัทรัพย์แห่งประเทศไทย” โดยมีอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราส่วนราคาต่อกำไร (Price to Earning Ratio : P/E), อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV), อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE), และอัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนราคาต่อกำไร (Price to Earning Ratio : P/E) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มธุรกิจเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มธุรกิจทรัพยากร และดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไปในทิศทางเดียวกัน อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรมและดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไปในทิศทางเดียวกัน และอัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มธุรกิจเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มธุรกิจทรัพยากร กลุ่มธุรกิจบริการ กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยี และดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไปในทิศทางเดียวกัน

กฤตยชญ์ ศรีสุข (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ในดัชนี SET” โดยมีอัตราส่วนนที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV), อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio), อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt

to Equity Ratio : D/E), อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร คือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA) ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมบริการนั้นไม่มีอัตราส่วนทางการเงินใดมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ และในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี คือ อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV)

ศรีสุดา นามรักษา (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทที่อยู่ใน SET 100 จำนวน 100 บริษัท แบ่งเป็น 6 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี โดยอัตราส่วนทางการเงินที่นำมาศึกษา คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ (Debt to Equity : D/E), อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin), อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV), อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout : D/P), อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) และอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Net Profit Margin) ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดของหลักทรัพย์ มีทั้งสิ้น 4 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit Margin), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) และอัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout) ส่วนอัตราส่วนทางการเงินที่ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดของหลักทรัพย์ ได้แก่ คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ (Debt to Equity Ratio : D/E), อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE), อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) และอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit Margin)

พิภพ สุธีจินดารัตน์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิต” โดยกลุ่มตัวอย่างเลือกจากบริษัทประกันภัยที่มีมูลค่าตลาดมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน), บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) และบริษัท ศรีอยุธยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) และปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ เวลา t-1, ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน, อัตราเงินเฟ้อ, อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างบาทต่อดอลลาร์สหรัฐและปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ภายในประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิต ของราคาหลักทรัพย์บริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ เวลา t-1 และปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ภายในประเทศสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีทิศทางเดียวกันและดัชนีการลงทุนภาคเอกชนไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีทิศทางตรงกันข้าม ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์บริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อและอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ เวลา t-1 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยมีทิศทางเดียวกัน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์บริษัททิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้แก่ ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน, อัตราเงินเฟ้อ, อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ภายในประเทศ และปัจจัยที่มีผลระทบต่อราคาหลักทรัพย์บริษัท ศรีอยุธยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ เวลา t-1 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีทิศทางเดียวกัน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อราคา

หลักทรัพย์บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้แก่ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน, อัตราเงินเฟ้อ, อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ภายในประเทศ

วุฒิชัย รุ่งแจ้ง (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารพานิชย์” โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างธนาคารพาณิชย์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ธนาคารพานณิชย์ขนาดใหญ่ และธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ผลการศึกษาพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน หมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต จำนวน 17 บริษัท

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ผู้วิจัยได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยทำการศึกษาหลักทรัพย์ที่มีข้อมูลทางการเงินครบถ้วน เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตที่สามารถเก็บข้อมูลย้อนหลังได้ตั้งแต่ พ.ศ.2558 – 2562 จำนวน 15 บริษัท

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากงบการเงินรายปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน หมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558-2562 และข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย และจากหน่วยงานอื่นๆที่เผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะชน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบไปด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index), อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning : P/E), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value : P/BV), อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset : ROA), อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE), อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) และตัวแปรตาม ได้แก่ ราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวว่ามีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ และมีทิศทางของความสัมพันธ์เป็นอย่างไร โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการทดสอบสมมิฐานด้วยเครื่องมือทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวแปร โดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาค่าสูงสุด (Maximum), ค่าต่ำสุด (Minimum), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามว่าเป็นไปในทิศทางใดและมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด ซึ่งหากค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 หมายถึง ตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูง และหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ 0 หมายถึง ตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยหรือไม่มีเลย

3. วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาปัจจัยใดบ้างที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index), อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E), อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV), อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA), อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) และอัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางสรุปผลการหาความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์	ผลการทดสอบ (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05)
ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)	-0.007	ไม่มีความสัมพันธ์
อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate)	14.227	ไม่มีความสัมพันธ์
อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E)	0.936	ไม่มีความสัมพันธ์
อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV)	23.283	ทิศทางเดียวกัน
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA)	3.229	ไม่มีความสัมพันธ์
อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE)	0.564	ไม่มีความสัมพันธ์
อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield)	-15.739	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตารางพบว่า อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งถ้าอัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) เปลี่ยนแปลงไป 1 % จะทำให้ราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตเปลี่ยนแปลงไป 23.28%

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมาเปรียบเทียบกับสมมติฐานได้ดังนี้

1. ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อพิจารณาค่าระดับความสำคัญของสัมประสิทธิ์ของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) กับราคาหุ้นตามราคาตลาด พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นตามราคาตลาด ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิภพ สุธีจินดารัตน์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิต” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิตอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ เวลา t-1

2. อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อพิจารณาค่าระดับความสำคัญของสัมประสิทธิ์ของอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวุฒิชัย รุ่งแจ้ง (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารพานิชย์” ผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นในกลุ่มธนาคารพาณิชย์

3. อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อพิจารณาค่าระดับความสำคัญของสัมประสิทธิ์ของอัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวณิชยา ต๊ะต้องใจ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมกับการเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหลกัทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนราคาต่อกำไร (Price to Earning Ratio : P/E) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มธุรกิจเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มธุรกิจทรัพยากร และดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไปในทิศทางเดียวกัน และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรีสุดา นามรักษา (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (Price to Earning Ratio : P/E) มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดของหลักทรัพย์

4. อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อพิจารณาค่าระดับความสำคัญของสัมประสิทธิ์ของอัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัตธิมา กรงเต้นและคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Price to Book Value Ratio : P/BV) มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสัณฑพงศ์ คล่องวีระชัย (2559) ได้

ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจหลักของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในแต่ละหมวดธุรกิจมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกัญญารัตน์ กิตติสนธิรักษ์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “อัตราส่วนทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของกิจการตามราคาตลาดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ SET100 มากที่สุดและมีแนวโน้มในทิศทางเดียวกัน คือ อัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนราคาหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (Price to Book Value Ratio : P/BV) เป็นส่วนที่นักลงทุนในราคาต่อมูลค่าที่แท้จริงของธุรกิจหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดออกแล้ว

5. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อพิจารณาค่าระดับความสำคัญของสัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกฤตยชญ์ ศรีสุข (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ในดัชนี SET” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร คือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA) และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนันทนา ศรีสุริยาภรณ์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่สามารถใช้ในการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมี ได้แก่ คือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Asset Ratio : ROA โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารอย่างมีนัยสำคัญ

6. อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อพิจารณาค่าระดับความสำคัญของสัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรีสุดา นามรักษา (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) เป็นอัตราส่วนอัตราส่วนทางการเงินที่ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดของหลักทรัพย์ แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพัชรณัฐ เจริญภัณฑารักษ์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารในตลาดหลักทรัพย์สิงคโปร์” ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE) ความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารประเทศสิงคโปร์ และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุวัฒน์ จรดล (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ” ผลการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity Ratio : ROE) มีความสัมพันธ์กับการ

เปลี่ยนแปลงราคาตลาดของหลักทรัพย์มากที่สุดถึง 10 หลักทรัพย์ และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของหลักทรัพย์ ดังนั้น อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น จึงสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้การเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของหลักทรัพย์ได้

7. อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อพิจารณาค่าระดับความสำคัญของสัมประสิทธิ์ของอัตราผลเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อัตราผลเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวณิชยา ต๊ะต้องใจ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมกับการเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มธุรกิจเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มธุรกิจทรัพยากร กลุ่มธุรกิจบริการ กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยี และดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การศึกษาครั้งถัดไปควรพิจารณาถึงค่าสถิติต่างๆที่มีความสำคัญ เช่น ค่า Durbin-Watson, ค่า Collinearity เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเพื่อหาแบบจำลองอย่างง่าย จึงไม่ได้พิจารณาถึงค่าดังกล่าว

2. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยและอัตราส่วนทางการเงินที่อธิบายถึงสัมพันธ์ได้เพียงบางตัวเท่านั้น ซึ่งงานวิจัยในอนาคตผู้วิจัยสามารถนำปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นอื่นๆ เช่น อัตราเงินเฟ้อ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น, อัตราส่วนกำไรขั้นต้น รวมถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองอื่นๆ มาใช้ในการศึกษา เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครบถ้วนมากขึ้น

3. การทำวิจัยในอนาคตอาจจะขยายช่วงระยะเวลาในการศึกษาให้กว้างขึ้น เนื่องจากสามารถค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลทางการเงินย้อนหลังได้มากขึ้น จะทำให้ผลการวิจัยมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

จากผลการศึกษาทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนักลงทุนหรือบุคคลทั่วไปสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์และประกอบการตัดสินใจเลือกลงทุนในหุ้นหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ณ ช่วงเวลานั้นๆ

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2559). เทคนิคการวิเคราะห์งบการเงิน. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://bsc.dip.go.th/th/category/financial-accounting/fs-technic-analyse-content

กฤตยชญ์ ศรีสุข. (2556). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ในดัชนี SET. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กัญญารัตน์ กิตติสนธิรักษ์. (2560). อัตราส่วนทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของกิจการตามราคาตลาดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

แก้วมณี อุทิรัมย์ และกนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินิทธิ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลตอบแทนที่คาดหมายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100). วารสารวิชาการรมยสาร, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2564, https://www.set.or.th/education/th/begin/stock_content04.pdf

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2564). นโยบายการเงิน. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://www.bot.or.th/Thai/BOTStoryTelling/Pages/MonetaryPolicy_StoryTelling_AcademicAndFI.aspx

ปราย. (2551). ทฤษฎีการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2564, จากhttps://salamanderr.wordpress.com

นิภาพันธ์ พูนเสถียรทรัพย์. (2564). ก่อนการลงทุน ต้องรู้จักดัชนีหุ้นไทย. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2564, จาก https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/before-investing-must-know-thai-stock-index.html

นันทนา ศรีสุริยาภรณ์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

พิภพ สุธีจินดารัตน์. (2553). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์หมวดประกันภัยและประกันชีวิต. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

พัชรณัฐ เจริญภัณฑารักษ์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารในตลาดหลักทรัพย์สิงคโปร์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

มัตธิมา กรงเต้นและคณะ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. วารสารการประชุมทางวิชาการระดับชาติ สาขาบริหารธุรกิจและการบัญชี ครั้งที่ 6, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

วณิชยา ต๊ะต้องใจ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมกับการเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหลกัทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วุฒิชัย รุ่งแจ้ง. (2559). ผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารพานิชย์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศรีสุดา นามรักษา. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

สุรางค์ บุญยะพงศ์ไชย. (2559) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารการวิจัยกาสะลองคำ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

สุวัฒน์ จรดล. (2552). ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

สุวิมล สังขทับทิมและกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2554). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาดและการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรังสิต.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. (2564). ความหมายของบริษัทประกันภัย. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://www.oic.or.th/th/education/company

สัณฑพงศ์ คล่องวีระชัย. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจหลักของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ศุภสวัสดิ์ คัพภสาลี. (2553). การวิเคราะห์ความเสี่ยงและผลตอบแทนของหลักทรัพย์กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

หนึ่งฤทัย นวลศรีและนัฏวดี แป้นน้อย. (2558). ปัจจัยกำหนดดัชนีราคาหลักทรัพย์ SET 50 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.